

ממ:

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

עין משפט
גר מצוה

פ א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 עזרות וטובים הלא י
 תגל לארון מה קנה שיש
 יד פי קנה שפי י
ז ח ט י יא יב יג יד י
 וטושה שם שפי י
ח ט י יא יב יג יד י
 חמלוני חמלוני
 הלא שם תגל לארון קד
 קנה שפי יד פי קד
 שפי י
ט י יא יב יג יד י
 עזרות וטובים הלא
 ית תגל לארון מה וטושה
 יד פי קנה שפי י
י יא יב יג יד י
 וטושה שם שפי י
יא יב יג יד י
 וטושה שם הלא
 תגל שם (יט) י
 קלט:

מוסף רש"י

הרובא בטמוד הבא

רבינו חננאל

טל הימנו מן האדמה
עצים אפרה בנאמה.
העם זה את הנחור אס
אשר ויחזו אם ישי יצור.
אז מה את הפת אס
בנאמה נתעברה באחיות
מנו. ר אליצור אומי עליה
הנאם ליל העלם, אסמי
לזן מדין תלמית, רבן
כוכבים השתא רבן
דמלין עליה ר אליצור
השעה שדורילה בובל
עבורת כוכבים יזן פרה
שנשטתם. בכרסיה
הלילה נאם ינהו ר רבן
דעסם את חמרי טאב
דאיןן אסמי בנאמה אסמי
כולה. רז אליצור את אפר
הם אלא יזן שפר אפה
לבלב. אלא יזן אית קל
למטר בובל מליני עליה
בשאר אסמי דשטפת
הזן דקמלין (ומצורין)
[חמורין] השעה עד
שיהיה רז לחמן פסחא
דחורם באסורא
דעבורת כוכבים מן השעה
זה. אלא תלמית אס
דחיה וזנבלה
בובל עד עבורת כוכבים

הדרן עלך כל הצלמים

דב' ישמעאל: אפילו תרתי נמי ליתסר. ה"ה דכוס מלי למימר אפי' חדא נמי ליתסר אלא משום דבמתני' נקט שמים ומותרות נקט נמי הכא שמים:

במהורבות

ימ"ח ט"י ניסן ה'תשנ"ח

מִתְנִי' כְּרֹכֹר. דוּלִי"ו צ
פִּדְיוֹן: ל"ט. דִּיש פִּדְיוֹן: א
מִמֶּשׁ: אֲבָל חֲבִית. שֶׁל יוֹן
אֲסוּרוֹת צִהָאָה וְאִין לֵה ת

מתנ"י ^אנשל ממנה עצים אסורין בהנאה
 הסיק בהן את התנור אם חדש יותין ואם ישן
 יוצין אפה בו את הפת אסורה בהנאה
 נתעברה באחרות כולן אסורות בהנאה ר"א
 ואמר יוליד הנאה לים המלח אמרו לו אין
 פדיון לעבודת כוכבים: ינשל הימנה כרכור
 אסור בהנאה ארג בו את הכנד אסור בהנאה
 נתעבר באחרים ואחרים באחרים כולן אסורין
 בהנאה ר"א ואמר יוליד הנאה לים המלח
 אמרו לו אין פדיון לעבודת כוכבים:

קאמער ר' אליעזר משום דבעינדא דקא גמרה פת קלי לה איסורא אבל כרכור דאיתיה באשמועינן כרכור בהא קאמרי רבנן אבל פת אימא מודו ליה לר"א צריכא א"ר חייא בריה דרבבה בר נחמני אמר רב חסדא אמר זעירי הלכה כר"א איכא דאמרי אמר רב חסדא אמר לי אבא בר רב חסדא הכי אמר זעירי הלכה כר"א אמר רב אדא בר אבהה לא שנו אלא פת אבל חבית לא ורב חסדא אמר ואפילו חבית מותרת ההוא גברא דאיתערב ליה חביתא דיון נסך בחמריה אתא לקמיה דרב חסדא אמר * ישקול ארבע זוזי ושדי

בנהרא ונשחרי לך: **מתני'** כיצד מבטלה מירוסם חירד נטל ממנה מקל או שריש אפי' עלה ה"ו בטלה שיפה לצרכה אסורה שלא לצרכה מותרת: **גמ'** אותן שפאין מה תהא עליהן פליגי בה רב הונא ^(ור' חייא) דבר רב חד אמר אסורין וחד אמר ^(מותרין) מתניא כמ"ד מותרין דתניא ^(עוקרב כוכבים) ששיפה עבודת כוכבים לצרכו היא ושפאיה מותרין לצרכה היא אסורה ושפאיה מותרין ^(לשפאיה) ששיפה עבודת כוכבים בזו לצרכה

בין לצרנו היא ושפאיה אסורין איתמר עבודת
נכבדים שנשתברה (6) רב אמר צריך לבטל
כל קיסם וקיסם ושמואל אמר עבודת נכבדים
אינה בטלה אלא דרך גדילתה אדרבה
דרך גדילתה מי מבטל אלא ה"ק אין עבודת
נכבדים צריכה לבטל אלא דרך גדילתה

הדרין עלך כל הצלמים

רבי ישמעאל אומר שלש אבנים זו בצד זו בצד מרקולים אסורות ושתי מותרות וחכ"א ישנאות עמו אסורות ושאין נראות עמו מותרות: **גמ'** בשלמא רבנן קסברי עובדין לשברים נראות עמו דאיכא למימר מיניה נפל אסורות שאין נראות עמו מותרות אלא ר' ישמעאל מאי קסבר אי עובדין לשברין אפילו תרתי נמי ליתסר אי אין עובדין לשברים אפי' תלת נמי לא אמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן בידוע שנשרו ממנו דברי הכל אסורות ואפילו למ"ד אין עובדין לשברים ה"מ עבודת כוכבים דלאו היינו אורחיה אבל הכא דמעיקרא תבורי מתברי היינו אורחיה כי פליגי בסתמא במסורות

ויעגמרא מפרש טעמא: שגראו עמו. דנראה שגפלו משא אכורות בין ג' בין שמים: ושלין ראיין

לאיסור. אבל כרכור דאיתיה בעיניה אימא מודי להו לרבנן ואי אתמר פלוגתיהו בכרכור דור. ולא תימא כפת לבדה איידי לעיוורו יולייך הנאה לים המלח אלא אפילו נתעברה חבית דדיב חסדא דאמר ליה להנאות גברא דאתערבא ליה חבית של יין דסחם יינא של עובר דמי. ולו רב חסדא ויל שכול ד' וזוי דמי חבית יין ושדי כנורא ושאי חבית מתוורא

[illegible]

ליון הש"ס

גם' שקול איבע ווי. עין
ומא דף נה ע"ב תוס'
ד"ה ונברור:

הגהות הב"ח

(א) נח' אימער ענדט
כוכבים שנשחרר מאיליה
דכ אמר: (ב) רש"י ד"ה
דכ אמר וכו' דכל קיסם:
(ג) ד"ה והכל וכו' שני
שנים קאמר כגון:
(ד) ד"ה עובדים וכו'
מעשה עבודת כוכבים
גדול ונשקן: (ה) חוס'
ד"ה לא וכו' ולין מניין
מלעובר:

עבודות הנדס"א

(א) נט' והכא נשנר
שכרים. נ"ב והרמב"ם
גורם במקום נשנר נשאר
ידיל אם שאר שכרים
תחבטל בביטול שגר א'
וספק הכיבועים חמא וכר
עמ"ש רבינו ביו"ד סי'
קמ"ו ס"ק י"ו):

לעזי רש"י

הדיליג'נצ'ה (ריוויל), עץ
מתורד המשמש להפודת
חוט השני לפני העברת
הכוכב בניהם.

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]

שנחשבה הוותיקה והחזקה
היה דבולו עלמא אל פליגי
עובדו כלי שברים והבא
בשברי שברים פליגי רב
אופי שמאל אמר מותר
איבעית תימא כולי עלמא
אל פליגי דאין עורבים
לשברים ובעבודה כוכבים
של חליות הנגדט יכול
להחזירה פליגי. רב סבר
ינין הדיוט יכול
להחזירה לא כטלה
שמאל סבר אין עבודת
כוכבים צריכה ליבטל
אל דבר ונחלם כולו

הדיון על כל הצלמים אמרין

רבי ישמעאל אומר שלש אבנים זו בצד זו [בצד] מרקולים אסורות ושחים מותרות וחכמים אומרים את שנראה עמו אסור את שאינו נראה עמו מותר. אוקמה ר' יוחנן ביריע ששורשי אבנים הללו מן המרקולים רבבי



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones